

investigadors i el desconeixement inicial que se'n tenia, van provocar una alarma entre la població.

El bombardeig d'informació sobre diversos aspectes de la malaltia per part dels mitjans de comunicació -sovint errònia i alarmista- i les notícies contradictòries que s'han publicat, no han ajudat gens a la normalització.

A més, la SIDA ha vingut a reforçar vells prejudicis existents i a augmentar la marginació de certs col·lectius. Els primers casos que es varen donar a conèixer van afectar homosexuals; més tard, van sorgir casos d'usuaris/es de drogues per via parenteral. Això va provocar que es pensés que era una malaltia que només afectava aquests col·lectius i que en certa mesura castigava els qui pel seu comportament s'allunyaven de les conductes considerades com a normals per la majoria de la societat i que per tant, a ells no els podia pas afectar -cosa que, entre altres motius ha provocat l'augment espectacular de la malaltia.

Avui, tot i que es coneixen les vies de transmissió i les mesures per prevenir el contagi, continuen augmentant els casos nous. Per això cal un esforç unitari per poder-la afrontar. Des de les administracions i governs, realitzant campanyes de prevenció i sensibilització realistes, facilitant recursos per a la investigació i per atendre els afectats. Des de la societat, en general, sent més tolerants i comprensius; i des d'associacions, com ACAS Garrotxa, continuant ajudant als afectats, realitzant prevenció i informant sobre la malaltia.

La Montse i l'Alejandro van normalment a l'escola. Aquells que un dia tenien por, han après a conèixer amb la malaltia, igual que ho han hagut de fer els dos nens portadors.

L'Eve van Grafhorst va morir el 20 de novembre de 1993, a l'edat d'onze anys. Des que va ser conscient de la seva malaltia, va lluitar per *intentar ser com els altres nens, vèncer la malaltia i fer-la a conèixer.*

Un bon exemple per tots.

Gemma Serra
ACAS Garrotxa



El perquè de les ONG/SIDA



es famílies i les comunitats tenen el deure d'ensenyar a llurs membres com prevenir la infecció i com conviure amb els afectats (Info SIDA desembre del 95)."

La SIDA continua essent un repte, malgrat els catorze anys d'evolució, no només per al sistema sanitari sinó també per a tota la societat. Sols amb una resposta unitària i consistent, farem possible la disminució dels greus efectes que continua provocant l'epidèmia.

L'aparició de la síndrome d'immunodeficiència adquirida (SIDA) ha posat de manifest situacions que tot i existir abans d'aquesta malaltia, s'han accentuat de manera clara arreu del món, a Catalunya i també a la Garrotxa.

Les limitacions del **model mèdic** pel que fa al tractament de la malaltia crònica, l'afrontament dels **aspectes emocionals** i els importants **aspectes socials** que porta

ACAS



ASSOCIACIÓ
COMUNITÀRIA
ANTI-SIDA

implicits ha fet que s'incorporessin a la lluita contra la SIDA altres ciències no mèdiques com la psicologia, la sociologia i la política social.

Per altra banda, hem pogut constatar el poc interès que tenen determinats grups de població (joves, usuaris de drogues, prostitutes, ...) per entrar en contacte amb els serveis socio-sanitaris. També cal assenyalar el poc impacte que tenen els missatges governamentals entre aquests col·lectius, tant pel que fa a la poca credibilitat que, en general, tenen les administracions en aquests grups, com

pels canals de comunicació utilitzats (quants usuaris de drogues llegeixen els diaris?).

La SIDA també ens ha demostrat que la informació tot i ser necessària és del tot insuficient per provocar canvis de comportament en les persones (mesures de prevenció, ús del preservatiu...). La informació cal que vagi acompanyada de les habilitats necessàries per dur a terme determinades pràctiques; que els recursos que es proposin siguin accessibles i assequibles i que l'entorn tingui una resposta positiva.

Per aquestes raons i ben segur d'altres, la SIDA ha posat en evidència la necessitat d'organitzacions que :

- 1 - Abordini adequadament l'impacte emocional en els afectats (portadors, malalts, familiars...)
- 2 - Incideixin en les conseqüències socials de la infecció.
- 3 - Facin de pont entre els dispositius socio-sanitaris de l'administració i els individus amb pràctiques de risc.
- 4 - Facin arribar la informació i els estris de prevenció als llocs on existeix més risc, utilitzant vies i mitjans acreditats.
- 5 - Vehiculin determinades iniciatives governamentals adreçades a col·lectius de difícil accés.
- 6 - Augmentin les habilitats de les poblacions-diana en la realització de pràctiques més segures.

D'altra banda, la lentitud amb què, en general, les administracions han donat resposta a l'aparició de la malaltia i el desconeixement que sovint tenen en relació a hàbits, pràctiques, estils de vida... dels individus més afectats, ha fet que sectors de la societat civil, assumissin un paper de lideratge a l'hora d'enfrontar-se a la SIDA. Grups als quals s'han incorporat de manera gradual professionals i població general interessats i sensibilitzats pel tema i que han anat constituint-se en un dels fenòmens més importants de la salut pública del nostre país en els darrers anys: Les Organitzacions No Governamentals de servei en SIDA (ONG / SIDA).

A la Garrotxa, des del desembre del 94, ACAS (Associació Comunitària Anti-SIDA) està duent a terme diverses tasques, amb la col·laboració totalment desinteressada de diversos professionals i voluntaris de la comarca.

Dolors Ros
A.C.A.S. Garrotxa

